

thesauri diripiuntur. Cæterum in Gallias profectus Beltrandus, graviter de Actio conquestrus apud Pontificem, primum: quod supperetas eo ferente soluta obfitione Ferraria foret, duxores toti capti, tum magna pars exercitus interiisset, qua jactura ad defectionem Bononienses potissimum impulsus, ipseque Legatus cum ignominia & damno fugatus esset. Exacerbatus clade & contumelia Pontifex, Vicecomites, qui in gratiam redierant, renovatis diris, atque execrationibus, iterum pro nefariis & impiis haberi iussit. Ea re quidam Longobardorum, & ii præcipue, quibus crescentes Vicecomitum opes invisa erant, gaudio magno affecti sunt. Thaddæus post Legati fugam, eversaque arcem, rempublicam capessit, & velut princeps in urbe constitutus, haud ita multo post Brandolismum, quem solum in tumultu & novitate rerum asciverat, urbe ejicit. Ferox erat atque intemperans, hos bonis & fortunis spoliabat, illis profusa multæ largitiones. Ita maleficiis & rapinis modus nullus. Thaddeus rerum potens reconciliari cum Pontifice statuit, seque deditum urbis procuratione recepta profitetur. Cæterum populus illata detrimenta, haud parvo pretio luit; namque non prius à defestatione Pontifex remisit, quam vigintimilia florenorum persolveret. Hoc anno postridie Idus Junias arx Papia, quam Actius vallo & fossa circumdederat, quum adhuc nomine & titulo Boëni custodiretur, quum amissa subsidii spes esset, Præfectus regius eam Populo Papiensi tradidit. Eodem anno Lambrus, quem Eupolis (*) emittrit & Moguntiam labilitur, per Junium, Julium, & Augustum defecit, adeoque exaruit, ut quingentis & mille passibus supra oppidum, & totidem infra nihil aquæ resideret. Plaustra & jumenta per alveum, atque etiam homines pedibus siccis commarent. Res numquam alias vila, & proinde prodigio similis. Inter hæc Lodrisius consilia nova cum præfectis Germanorum militum init; pecuniam ingentem pollicetur, si secum de intercipiendo regno sentirent, quando ilorum ope & armis facile Actius à dominatu submoveretur. Enunciatur conjuratio, statimque Lodrisius noctu cum mercenariis è Mediolano Comum profugit. Exceptit eum Franchinus Ruscha inter Comenses ea tempestate princeps. Mercenarii & externi milites stipendiis fraudati in Germaniam abidere. Lodrisius Veronam ad Mastrinum concessit. Hunc Mastinus magno cum honore exceptit, pecunias insuper affatim ad vitam laute agendum, tum etiam ad comparandos milites, ut aliquando illatam à consanguineis injuriam armis ulcisci posset. Proscriptus Actius Lodrisium, illiusque bona partim publicavit, alia iis adscriptis, quos partis sua paulo studiosiores cognoscet. Creditum est à multis, quod etiam in annalibus proditum, cum Franchino Ruscha, & Caccino Torniello Lodrisum priusquam finibus cederet consilia novarum rerum adversus Actium inivisse, id quod à vero non abhorret. Infensi Actio & Patruis Franchinus & Torniellus, & perinde super infidis, & proditione suspecti; neque item Lodrisius in propinquos arma intulisset, & trans Abduam transgressus tantum agri excurrisset, tot ca-

Tom. XXV.

(*) Lacus est, de quo Paulus Jovius in vita Othonis Vicecomitis edit. Parisi pag. 49.

A stella arque vicos tam brevi cepisset, nisi confessu & favore Ruschoni & Tornielli, qui clam factione sua opem præstierunt. Annus agebatur millesimus tercentesimus trigesimus quartus ab ortu Domini cum moritur Johannes Pontificum retro ditissimus. Ingenter & vix credibilem vim aurum reliquit; undecimo ab ejus obitu die Benedictus XII. sufficitur; Ursus item Justinianus natione Venetus Prætor Mediolani constitutus. Fuit hic in dicendo Jure prudens, justus, atque magnificus, tautumque in reddendis judiciis præstisit, ut sine Prætura vicibus quatuor annos in perpetuo magistratus permanerit, quod ante nemini obtigerat. Actius domum, vel potius regiam extruxerat, quæ quum parum ampla ad eam multitudinem capiendam, quæ Principem sequebatur, esset, vicinas Paganæ gentis emis; ita cœptam regiam ampliavit. Stabant Cremonenses sub ditione Regis Boëmorum. Præfecerat urbi Rex Poncinum de familia Pontonia. Cremonensem agrum cum valido exercitu hostiliter invasit Actius, atque prædabundus ad mœnia usque pervenit. Oblredit diutius. Exterriti Cremonenses quum hostem à se propullare requirent, deditiōnem ad tempus pacificuntur, si à Boëmo intra Idus Julias subdia non venerint, & finibus Actius prouplerit, urbem ipsam Actio se tradituros. Accepta conditione Actius Mediolanum revertitur. Luchinus patruus inter hæc, adjunctis copiis Maitini, Padum transgressus Parmensem agrum prædatur, atque inde Rheygium, ulque & Mutinam excurrens, populatione cuncta permiscet, occisis multis, abductaque ingenti præda, incensis vicis tres populos continentis populatione vexavit. Jam dies deditiōnē facienda constituta advenerat, & quum à Boëmo nulla spes ferenda opis esset, Cremonenses urbem & sua Vicecomiti dedunt. Ita Cremona tertio Vicecomitum facta fuit: eam primū obtinuerat Matthæus, tum Galeatus, tertio Actius in potestatem & imperium rededit. Per hæc tempora scribunt quidam frusta ejus statuæ, quæ contracta & dicerpta olim fuerat, dum Matthæus occiso Ricciardino Langusco Papiam cepit, à Papiensibus redempta: erant enim Mediolanensi per interpositam fidem se paritum. Cæterum, ut alio loco scripsimus, adhuc ambigo, Antonini, an Odoacris Gotorum Regis ea imago fuerit. Pervenisti est operis. Reficere coiflatam qui potuerit haud equidem ajunt, sed frusta denuo compacta, at istud difficillimum: ingenium, atque tollertia artificis magna, magnaque vis ferruminationis fuit, quasi disiecta & dissipata membra suo ita loco compacta coēant, & quadrent, ut nulla vestigia fracturæ extent; quamquam sinistrum crux ad cetera membra parum conveniat. (**) Per idem tempus Actius Placentiam, quæ decem & amplius annos sub fide & ditione Pontificis steterat in potestatem suam redigere tentavit. Pons erat super Padum sublius, per quem tufo licebat Mediolanensem fines invadere, ita etebris ex-

K cur-

(**) Adhuc equestris hæc Statua Operis certè Romani ante Templi maximi fores Papia visitur, eamque vulgus ignarum Regisolem nuncupat.